

Stoere jongens, ferme vredesknapen
Jehannes Regnerus

Tien, elf, twaalf jaren jong. Beginnende pubers. Maar ... ze zijn er! Hulde!
Bij de fredeskuier, de Walk of Peace (toe dan maar) op donderdagmiddag 26 september.
Het weer is druilerig, het heeft hen niet weerhouden te komen en mee te wandelen. Uit
nieuwsgierigheid, of is het betrokkenheid? Betrokkenheid, gevoed door de gastlessen die
Roelof Akse en de schrijver dezes hebben verzorgd? Ach, die volwassenen toch met hun
achterdochtige vragen.

Ze zijn er! Een kleine twintig. Hé, merkwaardig, het zijn er, op één na, allemaal jongens.
En wat willen ze allen dolgraag de vredesvlag vasthouden, die de stoet van pakweg
twintig kinderen en twintig volwassenen vooraf gaat. Er wordt driftig gevlagd met een
drietal vlaggen, wat een vredesenthousiasme! Ter geruststelling: de vlaggen hebben het
overleefd.

De kuier gaat langs de Zuidkade, langs kroegen, smoezelige restaurantjes, winkels.
Richting het centrum, om precies te zijn naar de Vermaning. Twee pleisterplaatsen
worden aangedaan: het kerkje van baptistengemeente Elim (de oase tijdens de barre
tocht van de Israëlieten naar het beloofde land, o zo toepasselijk dus) en de Grote Kerk.
Er wordt geconcentreerd geluisterd naar het verhaal waarin een meisje en een jongetje
de ruziemakende volwassenen leren hoe in vrede te leven: De kinderbrug. Ook Bram
Grandia, van Kerk en Vrede, geniet met volle teugen. Het is een verhaal in drie
'afleveringen', eindigend in de Vermaning. Met een happy end.

In de Vermaning wordt het nog happier. Met lekkere hapjes vanuit vele hoeken van de
wereld: vijgen, amandelen, dadels, Marokkaanse viskoekjes, blokjes kaas. Naast vrede,
verbindt ook eten over alle grenzen heen.

Als uitsmijter van de fredeskuier worden er kraanvogels gevouwen, met de techniek van
origami. De vogel heeft een prominente plaats bij de jaarlijkse herdenkingen, op 6
augustus, van de atoombomaanval op Hiroshima.

Het verhaal van Sasaki Sadako wordt verteld.

De aandacht is al weer optimaal. Sasaki
overleefde, 6 augustus 1945, in eerste
instantie de vuurzee na het tot ontsteking
brengen van de Amerikaanse atoombom op
haar stad, Hiroshima. Ze was toen pas twee
jaar oud. Toen Sasaki opgroeide was ze een
sterk, atletisch meisje. Vooral in hardlopen
was ze erg goed. Toen ze op elfjarige leeftijd
aan het trainen was voor een belangrijke
wedstrijd werd ze onwel. Diagnose: leukemie,
opgelopen als gevolg van blootstelling aan de

straling van de atoombom. Een goede vriendin van Sasaki vertelde haar een legende dat
iedereen die 1000 kraanvogels vouwt een wens mag doen. Sasaki hoopte dat de goden
haar een wens toe zouden staan en dat ze weer in staat zou zijn hardloopwedstrijden te
doen. Sasaki bleef veertien maanden in het ziekenhuis en vouwde meer dan 1300
papierenen kraanvogels. Het mocht helaas niet baten, ze overleed op twaalfjarige leeftijd.
Het vouwen van kraanvogels is niet bepaald gemakkelijk, maar de kinderen van
basisschool Het Mozaïek, met rode konen en puntjes van de tong naar buiten, slagen met
verve. Met een enkele gehandicapte kraanvogel, aldus één van hen. Maar dat kan de pret
niet deren!

De fredeskuier van 26 september, het was een vredesfeest in Drachten!